

Jeg vil spørge Socialdemokratiets ordfører, for vi er nogle, der lidt interesserede i det her: Hvad var det præcis, der gjorde, at Socialdemokratiet ændrede beslutning der i juni 1998? Vi forstår godt, at det er en del af pinsepakken og den politiske studehandel, men hvis man udelukkende ser på forslaget, hvad var det så, der gjorde, at Socialdemokratiet gik fra at være for det princip, vi fremhæver i dag, til at være modstander af det princip? Alt det med kvinderne vidste man jo også dengang.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg interesserer mig for den samme problemstilling som de to foregående talere, for jeg vil gerne bede om at få en bekræftelse på, at Socialdemokratiet i sin tid som oplæg til pinsepakken i »Bedre balance«, som publikationen hed, netop foreslog en videreførelse af Den Midlertidige Pensionsopsparing og ikke foreslog en omlægning til det princip, vi kender nu, men at det netop først var efter pres fra SF og Enhedslisten, at denne midlertidige pensionsopsparing blev ændret?

Kl. 17.00

Jeg vil også bede om at få bekræftet, at det faktisk forholder sig sådan, at marginals-katten for topskatteydere er højere nu, end den var før pinsepakken.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Hr. Ole M. Nielsen ville have historien skrevet om, og vi ved jo – nogle af os – hvad der er foregået. På det tidspunkt, hvor man forhandlede i efteråret 1997, var jeg ikke medlem af Folketinget, men ud fra de ting, der ligger der, så var det Socialdemokratiets oprindelige forslag, at der skulle være en omfordeling. På det tidspunkt vidste alle jo, at vi havde et problem med hensyn til betalingsbalancen, og at det var et spørgsmål om at begrænse købekraften.

Det kan som sagt gøres på flere forskellige måder. Det endte så med, fordi det var en betingelse fra bl.a. V og K, at det skulle være krone til krone. Vi forsøgte dengang at få en omfordeling, men det ville man ikke lave. Vi gjorde det klart og har sagt det hele vejen igennem, at hvis vi fik mulighed for at lave om på det, så ville vi gøre det, og det har vi holdt fast i.

Det er også klart, at nu havde vi en mulighed for at gøre det, og vi gjorde det, og derfor er vi selvfølgelig meget, meget kedede af, at det forslag

bliver ændret med det forslag, som vi ser her i dag.

Det var sådan set også svaret på hr. Flemming Oppfeldts spørgsmål om, hvorfor vi nu gør sådan og sådan. Nu – med Den Særlige Pensionsopsparing – der har vi gennemført det, som vi oprindeligt gerne ville have, og som vi fik mulighed for sammen med SF og Enhedslisten. Det er vi ikke kedede af. Vi er som sagt også, som det fremgår af min ordførertale, meget tilfredse med, at der er sket den omfordeling i samfundet, hvorimod man fra de samme partier ikke hører noget om, hvordan man eventuelt vil tilgodese de dårligst stillede i vores samfund.

Med hensyn til det med skatten, som hr. Lars Barfoed var inde på, er det også klart, at det måske er en af de ting, som VK-regeringen vil bryde sig af i den kommende tid, når man har fået ændret det her, hvis man kan få flertal til det. Så vil skattetrykket jo automatisk falde, og så vil man sige: Hvad sagde vi? Det er nok det, det skal bruges til. Det er nok den reelle begrundelse.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Socialdemokratiet har skiftet kurs tre gange i den her sag, og det er nok også det, der er grunden til, at der i forslaget her er noget, som i virkeligheden har appel til også ret mange lønmodtagere.

I første omgang fremsatte Socialdemokratiet et forslag, som blev ændret til det princip, som vi diskuterer i dag. Derefter skulle det ændres igen, og i juni måned 1998 fremsatte Socialdemokratiet her i Folketingssalen et forslag, som blev båret af det princip, vi diskuterer i dag. Det blev ændret i juni 1998 igen, og så har vi Socialdemokratiets nye politik i dag.

Socialdemokratiet har altså ændret kurs i den her sag tre gange, og jeg tror, det dækker over, at det, vi diskuterer i dag, udelukkende er et spørgsmål om, hvordan man kan drille regeringen i forhold til en meget retfærdig opsparingsordning, som vi står for.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Hr. Laustsen siger, at jeg vil have historien skrevet om. Det vil jeg ikke. Jeg vil have den gengivet korrekt. Hvad Socialdemokratiet mente i 1997, da vi gennemførte den første, kan jeg ikke vide noget om, men jeg ved, hvad de argumenterede for.